

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Alvorsmand

Citation: Drachmann, Holger: "Alvorsmand", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 275. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56504/facsimile.pdf> (tilgået 04. februar 2023)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

ALVORSMAND

Tungt havde Alvoren Tag i mit Sind,
 Jeg tyled den suttungske Bryg,
 Som Akademierne søber den ind —
 Og jeg tænkte saa smaat paa Paryk;
 Paa Nippet jeg var, med Nøgle paa Bag.
 At møde ved *bal parè*:
 Saa mødte jeg Skæmeriet en Dag —
 Det var *Dig*
 Og nu kan jeg lé.

VOR KÆRLIGHED ER REN OG GOD

Vor Kærlighed er ren og god
 Som Folkets eget sunde Blod;
 Vor Adel er ej købt engang
 — Da Kongerne blev svage —
 Med Piskesmæld og Kobbelklang
 For hundred Aar tilbage.

Vor Adel den er ny og god,
 Vort Stamtræ sprang af Folkets Rod;
 Din Faders Arm, min Faders Sved
 — Din Moders stærke Dæ,
 Det skylder vi vor Kærlighed —
 Lad Snobberne saa tie!

OG DETTE FOLK, SOM GAV MIG DIG

Og dette Folk, som gav mig Dig,
 Det gav mig en Obligation,
 Hvorved jeg skyldig hæfter;
 Mod Korset gramser Præsteskab —
 Mod Stjernerne Soldaterstab —
 For Embed', Rang og Ros og Løn
 Slaas hver en „Menneskenes Søn”,
 Hver Mo'ers Sjæl for *sin* Person,
 Af alle Livsens Kræfter.
 Men dette Folk, som gav mig Dig,
 Det slaas jeg for, det elsker jeg!
